

راهنمای مشاوره ای ویژه والدین

دارای

کودک

با

آسیب

شناختی

پیام ما به شما والدین

به خود استراحت کافی داده و مراقب سلامتی خود باشید. ورزش کنید، تغذیه مناسب داشته باشید و این امور را به حساب بی خیالی و خودخواهی خود نگذارید.

حضور در مراسم مذهبی و مراکز خیریه و گروههای مردم نهاد (NGO) می‌تواند در بوجود آمدن احساس آرامش به شما مفید باشد.

یک دفترچه تهیه نموده و سوالات و مشکلات خود را به منظور کسب اطلاعات در مراجعته به افراد متخصص، در آن یادداشت نمایید.

به خاطر بسپارید که :

یک کودک با آسیب شناختی پیش از اینکه دچار آسیب شناختی باشد، کودکی است با همه‌ی ویژگی‌های دیگر کودکان و انتظارهایی از والدین خود دارد که باید برآورده شود.

د) انتظارهای مربوط به مهارت‌های اجتماعی

- به او آموزش دهید که به ارزش‌های جمع احترام گذاشته و قوانین، آداب و رسوم اجتماعی (مثل سلام کردن، احترام به بزرگ‌ترها، آداب و...) را رعایت نماید.
- استفاده از وسایل نقلیه‌ی شخصی، عمومی و چگونگی برخورد با غریب‌های را به او بیاموزید.
- خودتان الگوی خوبی برای او باشید.
- ترتیبی دهید که دوستانش را به منزل دعوت کند.
- سنت‌ها و آداب و رسوم ملی و مذهبی‌مان را به او بیاموزید (مراسم مختلف، اعياد، عزاداری‌ها، مناسبت‌ها...).
- به او ترحم نکنید و او را مثل دیگر فرزندان خود تربیت کنید.
- به او خریدکردن و محاسبه‌ی پول (پس گرفتن باقی پول و...) را بیاموزید.
- هر پیشرفت او را هر چند کوچک، تقدير کنید و به او اعتماد به نفس دهید.
- به او بیاموزید: نگذارید حقش پایمال شود و پرخاشگری نکند، بلکه با صراحة بیان و قاطعیت به خواسته‌هایش برسد.
- بگذارید فرزندتان از زندگی‌اش و از بودن با شما و دیگران لذت ببرد.

معاونت برنامه ریزی آموزشی و توان بخشی
کارشناسی گروه دان آموزان آسیب دیده شناختی
سال تحصیلی ۹۵-۹۶

مقدمه

اساس یک جامعه‌ی سالم را خانواده‌ی سالم می‌سازد. هر کودکی درخانواده‌ای به دنیا می‌آید، بزرگ می‌شود و تکامل می‌یابد.

خانواده‌ی سالم، خانواده‌ای است که به نیازهای همه جانبه‌ی اعضای خود توجه دارد و سعی می‌کند به انتظارها و نیازهای کودکان به شیوه‌های درست پاسخ دهد. همه‌ی کودکان نیازهایی دارند اما کودک استثنایی علاوه بر آن نیازها، دارای یک سری نیازهای برحی از نیازهای ارتباطی - عاطفی و هیجانی نیاز به خدمات مشاوره‌ای دارند.

خدمات مشاوره‌ای عبارت است از راهنمایی منظم و سنجیده به فرد، تا او بتواند توانایی‌ها و محدودیت‌هاش را شناخته و در نهایت در زمینه فعالیت مورد علاقه‌اش، خود تصمیم درست و مناسب بگیرد. در این راهنمایی سعی شده است به گونه‌ای ساده راهکارهای قابل اجرا به والدین گرامی ارائه گردد:

(الف) انتظارهای کلی و اساسی

- در ارتباط با آموزش و پرورش فرزندتان احساس مسئولیت کنید.
- به نیازها و انتظارهای او توجه کنید و پاسخ مناسب دهید.

- به او کمک کنید شیوه‌ی ابراز احساسات را بشناسد (بنویسد، باکسی حرف بزند، نقاشی کند، جست و خیز کند، گریه کند، ...)
- همواره به او افتخار کنید و بگویید از داشتن فرزندی مانند او احساس غرور می‌کنید.
- محبطی به دور از اضطراب برایش فراهم کنید.
- اجازه دهید برای برخی موارد خودش تصمیم بگیرد به تصمیم او احترام بگذارد.
- او را همانگونه که هست پیذیرید و بین او و خواهرها برادرهایش تعیین قائل نشوید.
- هر موفقیت او را هرچند کوچک، مورد تشویق قرار دهید.
- هر چه سریع‌تر اقدامات توانبخشی و مداخله‌ای لازم را برای وی آغاز کنید.
- به فرزندتان اعتماد کرده و در حادث توانایی اش از او انتظار داشته باشید.
- متناوب با سن، جنس و محدودیت‌های او رفتار کنید.
- تصویب‌های مربیان و متخصصان را در منزل و در همه موقعيت‌های زندگی در نظر بگیرید.
- نگران آینده‌ی او نباشید و به خدا توکل کنید.
- فرصت‌ها، امکانات و شرایط مناسب را برای رشد و شکوفایی استعدادهای بالقوه‌ی او فراهم کنید.
- او را زیاد در آغوش بگیرید، نوازش کنید و مورد محبت قرار دهید اما او را لوس نکنید.
- به وضع ظاهری و لباس او توجه کنید.
- او را زیاد به گردش، کوه، پارک، رودخانه، و ... ببرید تا طبیعت را تجربه کند.

ب) انتظارهای عاطفی و روانی

- به فرزندتان کمک کنید اشتباهها و شکست‌هایش را جبران کند و او را مسخره، تحقیر و یا سرزنش نکنید.
- قوایین خاصی برای منزل خود در نظر بگیرید و از او بخواهید به آنها احترام بگذارد.
- سعی کنید از سوال کردن زیاد، دستور دادن و انتقاد کردن پرهیزید.
- در فعالیت‌ها و سرگرمی‌های فرزندتان شریک باشید.
- به فرزندتان کمک کنید توانایی خود را پیشترشناسد. (شناسایی استعدادهایش در فعالیت‌های ورزشی، هنری و ...)
- به احساس‌ها و عواطف او توجه کنید و آن‌ها را پیذیرید.
- بروز احساسات و هیجان‌های مختلف مثل شادی، غم، حسد، کینه، محبت، تأسف، نگرانی و ... را به صورت نقاشی و با تصویر به وی نشان دهید.
- به او نشان دهید چگونه می‌تواند بدون آسیب زدن و ایجاد ناراحتی برای دیگران، احساس اش را بروز دهد.

- به فرزندتان کمک کنید اشتباهها و شکست‌هایش را جبران کند و او را مسخره، تحقیر و یا سرزنش نکنید.
- قوایین خاصی برای منزل خود در نظر بگیرید و از او بخواهید به آنها احترام بگذارد.
- سعی کنید از سوال کردن زیاد، دستور دادن و انتقاد کردن پرهیزید.
- در فعالیت‌ها و سرگرمی‌های فرزندتان شریک باشید.
- به فرزندتان کمک کنید توانایی خود را پیشترشناسد. (شناسایی استعدادهایش در فعالیت‌های ورزشی، هنری و ...)

